Nr. 2. Łuck, dnia 15 maja 1922 r. (za kwiecień) Rok II.

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WOŁYŃSKIEGO.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Łuck, Urząd Wojewódzki Wołyński.

Cena numeru pojedyńczego wynosi 250 marek. Dziennik wysyłany będzie po wpłaceniu 1000 mk. na poczet prenumeraty Wszelkie opłaty za prenumeratę, ogłoszenia i t. p. uiszczać należy w Urzędzie Wojewódzkim Wołyńskim, względnie w odnośnych Starostwach. Urzędy Gminne i Magistraty otrzymywać będą Dziennik Urzędowy w Starostwach i tamże wpłacać prenumeratę. Dziennik Urzędowy przyjmuje ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucji. Opłata za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce 100 mk., za szpaltę 3000 mk., za stronę 6000 mk., za ogłoszenia o zgubionych dokumentach 1500 mk. od osoby.

Treść działu urzędowego.

Treść działu nieurzędowego.

Dział urzędowy.

I.

207.

Wykaz Ustaw i Rozporządzeń ogłoszonych od dnia 1 stycznia do dnia 30 kwietnia 1922 r. mających moc obowiązującą na terenie Województwa Wołyńskiego.

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej

Nr. 1 z dnia 7. stycznia 1922 r.

Poz. 1 Ustawa z dnia 16. grudnia 1921 r. o poborze nadzwyczajnej daniny państwowej.

Poz. 3 Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dnia 14. listopada 1921 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w przedmiocie parcelacyjnego podziału ziemi na obszarze województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego oraz powiatów: grodzieńskiego białowieskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego.

Poz. 4 Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 31. grudnia 1921 r. w przedmiocie przepisów wykonawczych do ustawy o poborze nadzwyczajnej daniny państwowej.

Nr. 2 z dnia 14. stycznia 1922 r.

Poz. 6 Ustawa z dnia 17. grudnia 1921 r. o zasilaniu finansów miejskich i o karach, nakładanych przez gminy miejskie za fałszywe zeznania podatkowe na obszarach b. zaboru rosyjskiego i austrjackiego.

Poz. 7 Ustawa z dnia 17. grudnia 1921 r. w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustawy z 6. lipca 1920 r. o ujednostajnieniu na obszarze b. zaboru rosyjskiego ustaw i rozporządzeń o państwowym podatku przemysłowym na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej.

Poz. 10 Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 5. grudnia 1921 r. w przedmiocie domów bankowych i kantorów wymiany na obszarze województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego oraz powiatów: białowieskiego, grodzieńskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego.

Poz. 12 Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dn. 18. grudnia 1921 r. w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 11. czerwca 1920 r. o taryfie celnej.

Poz. 13 Rozporządzenie Ministra Skarbu oraz Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 20. grudnia 1921 r. w sprawie zmiany § 4 rozporządzenia z dnia 18. sierpnia 1921 r. w przedmiocie ulg celnych, przedłużonych rozporządzeniem z dnia 30 listopada 1921 r.

Poz. 15 Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 15. grudnia 1921 r. w przedmiocie obowiązkowego zgłaszania żółtaczki zakaźnej.

Nr. 3 z dnia 18. stycznia 1922 r.

Poz. 16 Oświadczenie Rządowe z dnia 12.

maja 1921 r, w przedmiocie przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej, do międzynarodowej konwencji dotyczącej ochrony utworów literackich i artystycznych podpisanej w Bernie dnia 9 września 1886 r., a przejrzanej w Berlinie 13 listopada 1908 r.

Nr. 4 z dnia 21 stycznia 1922 r.

Poz. 17 Ustawa z dnia 10. stycznia 1922 r. o dodatku za studja wyższe dla urzędników państwowych.

Poz 28 Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Pa twowych z dnia 20 grudnia 1921 r. w przedmiocie tymczasowych środków ochronnych przeciw zarazie stadniczej u koni rozpłodowych na bszarze województw: nowogródzkiego, polesk go i wołyńskiego, oraz powiatów, białowieskiego, grodzieńskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego.

Poz. 29 Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 20. grudnia 1921 r. w przedmiocie ustanowienia maksymalnych norm dla dla wymiaru odszkodowań za zwierzęta zabite z polecenia władz państwowych lub padłe skutkiem szczepień zarządzonych przez te władze na obszarze województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego, oraz powiatów: białowieskiego, grodzieńskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego.

Poz. 30 Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 20 października 1921 r. w przedmiocie walki z zarazą płucną u bydła rogatego na obszarze województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego oraz powiatów: białowieskiego, grodzieńskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego

Poz. 32 Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 24. grudnia 1921 r. o zniżeniu opłat za legalizowanie narzędzi mierniczych zgłaszanych przez wytwórców do ponowienia pierwszej legalizacji oraz przez instytucje dobroczynne i kulturalno-społeczne.

Nr. 5 z dnia 25 stycznia 1922 r.

Poz. 33 Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 8 października 1921 r. wydane po porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w przedmiocie statutu wzorowego dla spółek drogowych.

Poz. 34 Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 23 grudnia 1921 r. w przedmiocie rozciągnięcia działalności polskiej dyrekcji ubezpieczeń wzajemnych na tereny województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego. nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego oraz na powiaty: białowieski, grodzieński i wołkowyski województwa białostockiego.

Nr. 6 z dnia 28 stycznia 1922 r.

Poz. 39 Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 stycznia 1922 r. o sądownictwie doraźnem na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej.

Poz. 40 Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 7 stycznia 1922 r. o zmianach i uzupełnieniach Przepisów Przewozowych, stanowiących część I Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Poz. 41 Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 7 stycznia 1922 r. w przedmiocie uzupełnienia Wykazu opłat dodatkowych do Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Poz. 42 Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 7 stycznia 1922 r. w przedmiocie zmian i uzupełnień Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt, stosowanej do przewozów kolejami wąskotorowemi.

Poz. 43 Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 10 stycznia 1922 r. o przewozie próżnych wagonów prywatnych właścicieli w komunikacji bezpośredniej między stacjami polskich kolei państwowych, a stacjami kolei austrjackich.

Poz. 47 Rozporządzenie Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami z dnia 11 stycznia 1922 w przedmiocie przewożenia zwłok

Nr. 7 z dnia 1 lutego 1922 r.

Poz. 51 Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 20 grudnia 1921 r. w przedmiocie zmian i uzupełnień taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Poz. 52 Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 23 stycznia 1922 r. o tymczasowej bezpośredniej komunikacji osobowej, bagażowej i towarowej między stacjami polskich kolei państwowych a stacjami, położonemi na obszarze W. M. Gdańska, oraz między stacjami polskich kolei państwowych przez obszar W. M. Gdańska.

Poz. 55 Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 31 grudnia 1921 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości oraz Prezesem Głównego Urzędu Ziemskiego w przedmiocie wykonania ustaw z 18 marca 1920 r. i z 30 lipca 1921 r. w przedmiocie wydzierżawiania niezagospodarowanych użytków rolnych.

Nr. 8 z dnia 4 lutego 1922 r.

Poz. 57 Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 31 grudnia 1921 r. w przedmiocie ruchu samochodowego, motocyklowego i rowerowego przez granice Rzeczypospolitej Polskiej.

Poz. 58 Oświadczenie rządowe o przystąpieniu Polski do międzynarodowego związku ochrony własności przemysłowej.

Nr. 9 z dnia 9 lutego 1922 r.

Poz. 61 Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych z dnia 31 stycznia 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w przedmiocie powołania mężczyzn urodzonych w roku 1901 do czynnej służby wojskowej w szeregach wojska stałego.

Poz. 62 Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 21 grudnia 1921 r. w sprawie zaprowadzenia wymiany paczek z zagranicą.

Nr. 10 z dnia 17 lutego 1922 r.

Poz. 65 Ustawa z dnia 10 stycznia 1922 r. w przedmiocie likwidacji serwitutów w województwach: wołyńskim, poleskiem i nowogródzkiem oraz w powiatach: białowieskiem, białostockim, bielskim, grodzieńskim, sokólskim i wołkowyskim województwa białostockiego.

Poz. 67 Ustawa dnia 24 stycznia 1922 o upoważnieniu Ministra Skarbu do udzielenia w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwo-

wych państwowej gwarancji finansowej do sumy Ł. 2.000.000 dla zobowiązań, zaciągniętych przez organizacje rolniczo-handlowe, na zakup zagranicą środków produkcji rolnej.

Poz. 68 Ustawa z dnia 27 stycznia 1922 w przedmiocie upoważnienia osób uprawiających działki ziemi na cudzych gruntach na obszarze województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego oraz powiatów grodzieńskiego, wołkowyskiego i białowieskiego województwa białostockiego, do czasowego użytkowania uprawianych przez nich gruntów i zajętych pomieszczeń.

Poz. 70 Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19. stycznia 1922 r. w przedmiocie zmiany niektórych przepisów normujących organizację sądownictwa i postępowanie sądowe cywilne w województwie: nowogródzkiem, poleskim i wołyńskim oraz powiatach: białowieskim, grodzieńskim i wołkowyskim województwa białostockiego.

Poz. 71 Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 stycznia 1922 r. w przedmiocie likwidacji spraw b. rosyjskich państwowych ziemskich banków Szlacheckiego i Włościańskiego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Poz. 73 Rozporządzenie Ministra Skarbu i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 20 grudnia 1921 r. celem wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5. grudnia 1921 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania wina na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Poz. 74 Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 17 stycznia 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, w sprawie zmiany § 92 rozporządzenia z dnia 22 lipca 1920 roku, zawierającego przepisy wykonawcze dla obszaru b. zaboru rosyjskiego w przedmiocie opodatkowania spadków i darowizn.

Poz. 75 Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 20 stycznia 1922 r. w sprawie uchylenia art. VI przepisów wykonawczych do ustawy z dnia 11 marca 1919 r. w przedmiocie czasowego zakazu przywozu znaków pieniężnych w walucie austrjacko-węgierskiej, niemieckiej i rosyjskiej.

Poz. 78 Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 23 stycznia 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w przedmiocie przepisów sanitarnych dla hoteli, pokojów umeblowanych i pensjonatów.

Poz. 79 Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 30 styczula 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w przedmiocie zwalczania wścieklizny u ludzi i zwierząt.

Poz. 80 Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 27 stycznia 1922 r. w przedmiocie wykonywania dozoru nad kotłami parowemi.

Poz. 83 Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 2 stycznia 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Ministrem Skarbu w przedmiocie ustanowienia cen drzewa budulcowego zajętego w lasach prywatnych na cele odbudowy.

Nr. 11 z dnia 23 lutego 1922 r.

Poz. 86 Ustawa z dnia 24 stycznia 1922 r o zniesieniu mocy obowiązującej ustawy z dnia 20 maja 1921 r. o tymczasowym poborze państwowego podatku dochodowego i o wstrzymaniu potrącenia podatku dochodowego przez służbodawców na zasadzie ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym.

Poz. 89 Ustawa z dnia 31 stycznia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia opłat, ustanowionych w dekretach z dnia 4 lutego 1919 r. o patentach na wynalazki, ochronie wzorów rysunkowych i modeli i o ochronie znaków towarowych.

Poz. 99 Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 15 stycznia 1922 r. w sprawie zmiany w przepisach o kolejności przyjmowania ładunków, nadawanych do wysłania, oraz o wykonaniu planu przewozowego na zasadzie kolejności.

Poz. 103 Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 31 stycznia 1922 r, w przedmiocie przepisów wykonawczych do ustawy z dnia 24 stycznia 1922 r. o zniesieniu mocy obowiązującej ustawy z dnia 20 maja 1921 r. o tymczasowym boborze państwowego podatku dochodowego i o wstrzymaniu potrącenia podatku dochodowego przez służbodawców na zasadzie ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym.

Nr. 12 z dnia 28 lutego 1922 r.

Poz. 104 Ustawa z dnia 27 stycznia 1922 r. w przedmiocie częściowej zmiany ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 r. o ograniczeniach w sprzedaży napojów alkoholowych.

Poz. 106 Ustawa z dnia 17 lutego 1922 r. w przedmiocie częściowej zmiany ustawy o poborze nadzwyczajnej daniny państwowej z dnia 16 grudnia 1921 r.

Poz. 109 Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 lutego 1922 r. w przedmiocie przedłużenia terminu wstrzymania eksmisji (wysiedlenia) małorolnych dzierżawców rolnych w powiatach, na które rozciągał się zakres działania b. zarządu cywilnego ziem Wołynia i frontu podolskiego i b. zarządu cywilnego ziem wschodnich.

Poz. 112 Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 7 lutego 1922 r. w sprawie przesunięcia terminów do składania wykazów z art. 48 oraz zeznań o dochodzie z art. 50 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym.

Nr. 13 z dnia 4 marca 1922 r.

Poz, 117 Oświadczenie rządowe w przedmiocie konwencji polsko-gdańskiej, zawartej w Paryżu dnia 9 listopada 1920 r.

Nr. 14 z dnia 5 marca 1922 r.

Poz. 121 Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 lutego 1922 r. w sprawie zmiany § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 sierpnia 1921 r o utworzeniu Państwowego Komitetu Radjotechnicznego.

Poz. 125 Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 lutego 1922 r. w przedmiocie uchylenia ochrony i użytkowania lasów.

Poz. 127 Ustawa z dnia 14 lutego 1922 r. zmieniająca ustawę z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu.

Poz. 128 Ustawa z dnia 17 lutego 1922 r. o o zniesieniu Ministerstwa Sztuki i Kultury.

Poz. 130 Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 6 lutego 1922 r.

w przedmiocie zmiany brzmienia artykułu 15 rozporządzenia o taryfie celnej z dnia 11 czerwca 1920 r.

Poz. 131 Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 6 lutego 1922 r. w sprawie uwolnienia od opłat pocztowych reklamacji gazetowych.

Nr. 15 z dnia 10 marca 1922 r.

Poz. 133 Ustawa z dnia 7 lutego 1921 r. o ratyfikacji porozumienia z państwami. należącemi do konwencji międzynarodowej o chronie własności przemysłowej, podpisanego w Berlinie dnia 30 czerwca 1920 r. w przedmiocie zachowania i przywrócenia praw własności przemysłowej naruszonych przez wojnę światową.

Poz. 136 Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 7 lutego 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w przedmiocie zmiany i uzupełnienia rozporządzenia w przedmiocie walki z zarazą płucną u bydła rogatego.

Poz. 137 Rozporządzenie Ministra Skarbu oraz Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 25 lutego 1922 r. w przedmiocie majątkowego zwolnienia od cła względnie zniżenia mnoznika celnego od towarów żywnościowych,. odzieżowych i obuwia na okres 6 tygodni.

Nr. 17 z dnia 22 marca 1922 r.

Poz. 140 Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 17 stycznia 1922 r. w przedmiocie tekstu ustawy o państwowym podatku przemysłowym w brzmieniu, obowiązującem od czasu wejścia w życie ustawy z dn. 17 grudnia 1921 r.

Nr. 18 z dnia 22 marca 1922 r.

142 Ustawa z dnia 14 lutego 1922 r. zmieniająca art. 9 ustawy z dnia 11 marca 1921 r. w przedmiocie zmiany ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 o załatwianiu zatargów zbiorowych między pracodawcami a pracownikami rolnymi.

Poz. 147 Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 stycznia 1922 r. o organizacji oddziałów policji państwowej, pełniących służbę na kolejach na obszarze województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego.

Poz. 150 Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 30 stycznia 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w celu wykonania ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r. w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustawy z dnia 6 lipca 1920 r. o ujednostajnieniu na obszarze b. zaboru rosyjskiego ustaw i rozporządzeń o państwowym podatku przemysłowym, na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej.

Poz. 151 Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 31 stycznia 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych w przedmiocie ustalenia głównych i bocznych linji kolejowych do celów wymiaru podatku przemysłowego.

Poz. 154 Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 4 marca 1922 r. w przedmiocie uprzystępnienia ubogiej ludności nabywania niektórych lekarstw.

Nr. 19 z dnia 24 marca 1922 r.

Poz. 158 Oświadczenie Rządowe o przystąpieniu Polski do konwencji międzynarodowej o zakazie pracy nocnej kobiet, zatrudnionych w przemyśle, podpisanej w Berlinie dn. 26 września 1906 r.

Poz. 159 Oświadczenie rządowe o przystąpieniu Polski do Konwencji międzynarodowej o zakazie używania białego (żółtego) fosforu przy wyrobie zapałek, podpisanej w Bernie 26 września 1906 r.

Nr. 20 z dnia 24 marca 1922 r.

Poz. 162 Uchwała Sejmu Ustawodawczego z dnia 24 marca 1922 r. o objęciu władzy państwowej w Ziemi Wileńskiej przez Rząd Rzeczypospolitej.

Nr. 21 z dnia 31 marca 1922 r.

Poz. 164 Ustawa z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej.

Poz. 165 Ustawa z dnia 17 lutego 1922 r. o organizacji władz dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnem przeciwko funkcjonarjuszom państwowym.

Poz. 166 Ustawa z dnia 21 lutego 1922 r. o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych i wozów na rzecz Państwa.

Poz. 177 Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 5 marca 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia dekretu o rejestrze handlowym i ustawy o spółdzielniach na województwa: nowogródzkie, poleskie, i wołyńskie oraz na powiaty: białowieski, grodzieński i wołkowyski województwa białostockiego.

Poz. 171 Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 marca 1922 r. w przedmiocie uchylenia rozporządzenia b. Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich w sprawie opłat skarbowych od umów dotyczących sprzedaży lasów.

Poz. 175 Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7 marca 1922 r. w przedmiocie opłat za legalizowanie wodomierzy i przyrządów do pomiaru przepływu spirytusu, dokonywane przez Urzędy miar na terytorjum b. zaborów austrjackiego i rosyjskiego.

Poz. 180 Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 10 marca 1922 r., wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Kolei Żelaznych, Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie ograniczenia przywozu i przewozu zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego, paszy objętościowej oraz niektórych przedmiotów z Rosji, Białorusi, Ukrainy, Łotwy i Litwy.

Nr. 23 z dnia 4 kwietnia 1922 r.

Poz. 196 Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Ministra Spraw Wojskowych i Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 12 marca 1922 r. w przedmiocie pomocy rolnej dla osadnictwa wojskowego.

Nr. 24 z dnia 8 kwietnia 1922 r.

Poz. 198 Ustawa z dnia 21 marca 1922 r. w przedmiocie zmiany ustawy z dn. 18 marca 1921 r. o przyznaniu kredytu trzech miljardów marek na pomoc rolną.

Nr. 25 z dnia 11 kwietnia 1922 r.

Poz. 209 Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 18 marca 1922 r. o podwyższeniu taryfy telegraficznej.

Poz. 211 Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 1 kwietnia 1922 r. o podwyższeniu kwoty przekazów pocztowych i telegraficznych, pobrań oraz deklarowanej wartości prywatnych paczek i listów wartościowych w obrocie wewnętrznym.

Nr. 26 z dnia 13 kwietnia 1922 r.

Poz. 213. Ustawa z dnia 6 kwietnia 1922 r, o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską.

Poz. 216. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 9 marca 1921 r. w sprawie zmiany § 12 rozporządzenia z dnia 8 marca 1921 r. w przedmiocie wykonania ustawy o podatku od kapitałów i rent.

Nr. 27 z dnia 15 kwietnia 1922 r.

Poz. 218. Ustawa z dnia 30 marca 1922 r. w przedmiocie podwyższenia opłat stemplowych na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej i austrjackiej od akcji, względnie aktów zawarcia spółek akcyjnych.

Poz. 219. Ustawa z dnia 4 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zmiany ustawy z dnia 10 maja 1919 r. o ustaleniu i oszacowaniu świadczeń i strat wojennych.

Poz. 223. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 1 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zmiany rozporządzenia wykonawczego z dnia 22 marca 1921 r. o czasie pracy w zakładach handlowych.

Nr. 28 z dnia 24 kwietnia 1922 r.

Poz. 231 Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 7 kwietnia 1922 roku o ulgach celnych.

Nr. 29 z dnia 26 kwietuia 1922 r.

Poz. 232 Ustawa z dnia 4 kwietnia 1922 r. w przedmioce zmiany niektórych postanowień ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym.

Poz. 233 Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 20 marca 1922 r. w przedmiocie wykonania ustawy o uprawnieniach do wykonywania czynności felczerskich.

Nr. 30 z dnia 28 kwietnia 1922 r.

Poz. 240 Ustawa z dnia 7 kwietnia 1922 r. o przedłużeniu terminów dla zachowania i przywrócenia praw własności przemysłowej, dotkniętych przez wojnę światową.

Poz. 242 Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 marca 1922 r. w przedmiocie odroczenia terminu zwolnienia ze służby wojskowej rocznika 1899 oraz części rocznika 1900.

Poz. 247 Ustawa z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zniesienia Ministerstwa b. Dzielnicy Pruskiej.

Poz. 250 Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 13 kwietnia 1922 r. o podwyższeniu zagranicznej taryfy listowej.

Poz. 253 Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 22 kwietnia 1922 r. o komunikacji między stacjami kolei polskich a stacją Szepietówką kolei południowo-zachodnich i stacjami kolei ukraińskich a stacją Zdołbunów Polskich Kolei Państwowych.

Nr. 31 z dnia 30 kwietnia 1922 r.

Poz. 254 Ustawa z dnia 23 marca 1922 r. o uzdrowiskach.

208.

W Monitorze Polskim.

Nr. 1 z dnia 2 stycznia 1922 r.

Poz. 2 Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 30 grudnia 1921 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzenia z dnia 10 września 1921 r. o utworzeniu komitetu węglowego.

Nr. 4 z dnia 5 stycznia 1922 r.

Poz. 3 Rozporządzenie Ministra Aprowizacji z dnia 30 grudnia 1921 r. w przedmiooie rozwiązania Komitetu Likwidacyjnego Ministerstwa Aprowizacji.

Nr. 14 z dnia 18 stycznia 1922 r.

Poz. 10 Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 5 stycznia 1922 r. w sprawie utworzenia polskiego Komitetu zwalczania gruźlicy przy Ministerstwie Zerowia Publicznego.

Nr. 19 z dnia 24 stycznia 1922 r.

Poz. 11 Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31 października 1921 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego o przedłużeniu terminu dla przekazania akt komisji likwidacyjnych b. zarządów cywilnych ziem wschodnich oraz ziem Wołynia i frontu podolskiego Ministrowi Skarbu, Ministrowi Spraw Wewnętrznych oraz Zarządowi Archiwów Państwowych.

Nr. 20 z dnia 25 stycznia 1922 r.

Poz. 12 Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego z dnia 11 stycznia 1922 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o przedłużeniu terminu składania zgłoszeń o zwrot mienia, wywiezionego do Rosji i Ukrainy.

Nr. 21 z dnia 26 stycznia 1922 r.

Poz. 13 Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dnia 16 grudnia 1921 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie djet i kosztów podróży członków, biegłych i rzeczoznawców komisji powołanych przez Urzędy ziemskie przy przeprowadzaniu prac regulacyjnych i parcelacyjnych.

Nr. 25 z dnia 31 stycznia 1922 r.

Poz. 15 Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego i Ministrą Zdrowia Publicznego z dnia 7 stycznia 1022 r. w sprawie państwowego Instytutu dentystycznego w Warszawie.

Nr. 36 z dnia 14 lutego 1922 r.

Poz. 19 Rozporządzenie Ministra Poczt. i Telegrafów z dnia 28 stycznia 1922 u., w przedmiocie uiszczenia gotówką opłat pocztowych za nadawane przekazy pocztowe i telegraficzne.

Nr. 38 z dnia 16 lutego 1922 r.

Poz. 20 Tymczasowe przepisy o stosunku Rządu do kościoła prawosławnego w Polsce.

Nr. 43 z dnia 22 lutego 1922 r.

Poz. 21 Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 lutego 1922 r., w przedmiocie zmiany rozporządzenia z dnia 27 maja 1920 r. w sprawie powołania komisji do badania wzrostu kosztów utrzymania rodzin pracowników zatrudnionych w przemyśle i handlu.

Nr. 44 z dnia 23 lutego 1922 r.

Poz. 22 Rozporządzenie Prezydenta Ministrów i Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 3 lutego 1922 r., w przedmiocie zmiany regulaminu komisji lokalnych do badania wzrostu kosztów utrzymania rodzin pracowniczych w przemyśle i handlu, zatwierdzonego rozporządzeniem z dnia 14 września 1920 r.

Nr. 45 z dnia 24 lutego 1922 r.

Poz. 23 Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu, Ministra Skarbu i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 14 lutego 1922 r. w sprawie wykazu towarów, których przywóz jest zabroniony.

Nr. 27 z dnia 27 lutego 1922 r.

Poz. 24 Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 1921 r., w przedmiocie regulaminu nadzwyczajnego Komisarza do spraw repatrjacji.

Nr. 69 z dnia 24 marca 1922 r.

Poz. 33 Rozporządzenie Tymczasowe Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1922 r., w przedmiocie pomocy lekarskiej dla funkcjonarjuszów państwowych.

Nr. 71 z dnia 28 marca 1922 r.

Poz. 35 Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 6 marca 1922 r., w przedmiocie zmiany rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 13 maja 1919 r., dotyczące przepisów o udzielaniu ulg w państwowych Zakładach Zdrojowych.

Nr. 77 z dnia 4 kwietnia 1922 r.

Poz. 40 Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dn. 21 stycznia 1922 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych oraz Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie udzielenia zezwoleń wyjątkowych na zastąpienie osadnika wojskowego w prowadzeniu gospodarstwa na nadanej ziemi przez pełnomocnika lub dzierżawcę.

Nr. 83 z dnia 11 kwietnia 1922 r.

Poz. 43 Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego z dnia 20 marca 1922 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, o przedłużeniu terminu rejestracji mienia, wywiezionego do Rosji lub Ukrainy.

Nr. 96 z dnia 27 kwietnia 1922 r.

Poz. 46 Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 20 kwietnia 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej niektórych rozporządzeń Ministra Zdrowia Publicznego na obszar województw nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego, wołkowyskiego i białowieskiego województwa białostockiego.

II.

209.

OKÓLNIK Nr. 93. P.

Departamentu Opieki Społecznej Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej do wszystkich Urzędów Wojewódzkich i wszystkich Państwowych Urzędów Pośrednictwa Pracy i Opieki nad Wychodźcami.

Ustawa z dnia 21 października 1921 r. (Dz. Ust. r. 1921 Nr. 88. poz. 647) wydaną została w celu zapobieżenia wyzyskowi osób poszukujących pracy przez pośredników zarobkowych. Wykorzystać ją należy również dla zapobieżenia niedozwolonemu zarobkowemu pośrednictwu pracy zagranicą. Z państwa naszego, posiadającego nadmiar siły roboczej, corocznie emigrują do krajów bardziej uprzemysłowionych liczne rzesze robotników. Władzę zaborcze mało lub wcale nie opiekowały się wychodźcami polskimi, ruch zaś wychodźczy odbywał się pod kierownictwem ajentów przedsiębiorstw zagranicznych. Obecnie do kierowania emigracją powołany jest Urząd Emigracyjny, dzięki działalności którego Rzeczypospolita zawarła szereg umów o wychodźtwie z państwami zachodnio-europejskiemi (Francja i Anglja). Pośrednictwo pracy dla wychodźców do tych państw oddane zostało w ręce urzędów państwowych, które przeprowadzają je planowo. Dotąd nie zostały jednak zawarte umowy z innemi państwami, a w ich liczbie z Rzeszą Niemiecką, w znacznej mierze korzystającą z pracy naszych robotników rolnych.

Pracodawcy zagraniczni często posługują się w celu pozyskania potrzebnych im robotników swoimi ajentami, szczególnie w powiatach położonych bliżej granicy. Ajenci tacy wyraźnie łamią przepis art. 2 ustawy, stanowiący, że zarobkowe pośrednictwo pracy może wykonywać tylko obywatel Rzeczypospolitej Polskiej, który uzyskał na to pozwolenie władzy państwowej. Za przekroczenia normy art. 2 wymienionej ustawy odnośny ajent powinien być pociągnięty do odpowiedzialności sądowej na zasadzie art. 17 tejże ustawy. Ściganie niedozwolonego przez ustawę pośrednictwa pracy wywrze dodatni wpływ na rządy tych państw, które nie zawarły z Polską Konwencji Emigracyjnych, a już od szeregu lat muszą posługiwać się robotnikiem polskim, w kierunku przyśpieszenia zawarcia Konwencji z Rzeczypospolitą i pozwolić może na uzyskanie korzystniejszych dla Państwa naszego warunków.

Z uwagi na powyższe Państwowe Urzędy Pośrednictwa Pracy obowiązane są zbierać wiadomości o wszelkiego rodzaju niedozwolonem zarobkowem pośrednictwie pracy, a zwłaszcza o niedozwolonem pośrednictwie pracy zagranicą i składać raporty Urzędom Wojewódzkim o wszelkich wypadkach niewodozlonego zarobkowego pośrednictwa pracy. Urząd Wojewódzki otrzymawszy tego rodzaju raport, zadecyduje, czy Państwowy Urząd Po-

średnictwa Pracy ma przekazać sprawę właściwym organom I-ej instancji celem skierowania jej do władz sądowych.

Za Ministra:

(—) *Szubartowicz*

Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 7/IV, 1922 r.

210.

O K Ó L N I K Nr. 222.

Ministra Pracy i Opieki Społecznej do Panów Naczelników Wydziałów Wojewódzkich, Inspektorów Pracy i Kierowników Państwowych Urzędów Pośrednictwa Pracy.

Rada Ministrów uchwaliła, że oficerom zdemobilizowanym, przyjmowanym na posady rządowe, o ile przed wcieleniem do szeregów pełnili służbę analogicznej gałęzi administracji, czas służby wojskowej będzie wliczony do awansu. Jednocześnie Rada Ministrów zleciła Ministrowi Pracy i Opieki społecznej poczynić właściwe zarządzenia celem zabezpieczenia zdemobilizowanym oficerom przyjmowanym na posady prywatne, uprawnień awansowych, zgodnych z normami, przyjętemi w odnośnych przedsiębiorstwach, względnie branżach przemysłowych lub handlowych.

W wykonaniu powyższej uchwały Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej wydało do pracodawców odezwę, którą przesyła się przy niniejszem z poleceniem rozesłania do większych przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych.

Minister:

(—) *Ludwik Darowski.*

Warszawa, dnia 12/IV.22 r.

(Zał. do okólnika Min. Pracy i O. P. Nr. 222)

Odezwa do Pracodawców.

Oficerowie wojsk polskich, których pełna poświęcenia, **hartu ducha** i najgorętszego patrjotyzmu służba w szeregach armji tak wybitnie przyczyniła się do zwycięstwa oręża polskiego i ochroniła kraj przed zniszczeniem wojennem, — zasługują ze wszech miar na to, aby z chwilą zwolnienia ich z czynnej służby, znaleźli w zawodach cywilnych jaknajpomyślniejsze warunki pracy. Należy jednak mieć na względzie, że to, co stanowi chlubę w życiu zdemobilizowanego oficera polskiego — wieloletni pobyt na polu walki — utrudnia mu sytuację w życiu prywatnem, umniejsza bowiem lata pracy i z tem związane prerogatywy awansowania w instytucjach, których staje się pracownikiem po wyjściu z wojska.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej zwraca się tedy z wezwaniem do PP. Pracodawców, aby pomni zasług armji polskiej w dziele utrwalenia niepodległości państwa, nie wykreślali z życia zdemobilizowanych oficerów lat spędzonych w wojsku, lecz brali je pod uwagę przy stosowaniu do tych oficerów norm awansowych, przyjętych przez daną instytucję, względnie daną branżę przemysłową lub handlową.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

(—) *Ludwik Darowski.*

III.

211.

Łuck, dnia 16 marca 1922 roku

Urząd Wojewódzki Wołyński
Nr. 1562 P.R.

Przedmiot: Tymczasowe Przepisy o stosunku Rządu do Kościoła Prawosławnego.

O K Ó L N I K Nr. 47.

Do wszystkich P.P. Starostów Województwa Wołyńskiego.

Przepisy Tymczasowe z dnia 30 stycznia r. b. o stosunku Rządu do Kościoła Prawosławnego w Polsce, które z dniem ich ogłoszenia (Monitor Polski z 1922 r. Nr. 38, poz. 20) uzyskały moc obowiązującą w całem Państwie nadając władzom 1-ej instancji kompetencje następujące:

1. W sprawach obsadzenia parafji prawosławnych.

Przy obejmowaniu przez kapłanów parafji po raz pierwszy lub przez nowowyświęconych winien Starosta przyjąć od nowicjusza przysięgę na wierność Państwu podług roty, zatwierdzonej przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. Tekst roty przysięgi będzie dodatkowo nadesłany.

Dopiero po złożeniu przysięgi otrzymuje nowomianowy proboszcz od Starosta w zarząd cały majątek parafjalny.

Tryb ten dotyczy stałych zarządców (proboszczów) parafji, których nominacja uskutecznia się przez porozumienie się Wojewody i Biskupa Prawosławnego i którymi mogą tylko być osoby posiadające: a) obywatelstwo polskie: b) teologiczne wykształcenie i c) nienaganne zachowanie się pod względem moralnym i politycznym.

Oprócz stałych zarządców parafji przewidują przepisy tymczasowych administratorów, których ma delegować Biskup djecezjalny do parafji w razie jej opróżnienia. Administrator powinien posiadać wydaną na jego imię przez Biskupa delegację i niedalej jak w ciągu dni 10 po objęciu tymczasowego zarządu parafją zgłosić delegację wraz z osobistymi dowodami we właściwem Starostwie. Po opróżnieniu parafji Biskup najpóźniej w ciągu miesiąca od dnia opróżnienia wskazuje Wojewodzie kandydata na stałego zarządcę.

2. W sprawach przenoszenia i usuwania zarządców parafji.

O każdem zarządzeniu Biskupa, dotyczącem przeniesienia lub usunięcia zarządcy parafji Biskup (Kurja Biskupia) zawiadamia właściwego Starostę, który niezwłocznie informuje o tym fakcie Wojewodę.

3. W razie śmierci proboszcza prawosławnego Starosta przejmuje dowody urzędowe, księgi parafjalne i pieczęć urzędową parafjalną, którą zachowuje u siebie celem wręczenia jej nowomianowanemu na probostwo następcy.

4. W sprawie zjazdów duchowieństwa prawosławnego.

Zjazdy dekanalne duchowieństwa prawosławnego mogą się odbyć za uprzedniem zawiadomieniem o tem właściwego Starosty.

Powyżej wymienione normy określają, w stosunku do spraw wyznania prawosławnego, zakres działania bezpośrednio należący do Starostów.

Podając je do wiadomości i ścisłego wykonania PP. Starostów naznaczam zarazem, iż w sprawach

języka, pieczęci oraz działalności bractw cerkiewnych przepisy tymczasowe ustalają:

a) w stosunku do władz urzędowych i samorządowych Kurja Biskupia winna posługiwać się jedynie językiem polskim jako urzędowym. Proboszczowie prawosławni prowadzić będą akty stanu cywilnego w języku państwowym polskim z zachowaniem przepisów miejscowego prawa cywilnego. Równolegle z tekstem polskim mogą być wpisywane akta w języku, używanym przez parafjan. Język polski ma być obowiązkowo wykładany w seminarjach duchownych. Na żądanie jednej ze stron, rozprawy publiczne w sprawach małżeńskich, prowadzonych w Konsystorzach, winny się odbywać w języku polskim. Również w języku tym mają być wydawane dowody urzędowe.

b) Urzędową pieczęcią dla proboszczów ma być pieczęć według wzoru zatwierdzonego przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Dla Biskupa, Konsystorzy i Dziekanów wzór pieczęci zostanie ustalony przez Sobór Biskupów w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

c) Działalność bractw cerkiewnych, mających za zadanie roztaczanie opieki nad utrzymaniem w porządku cerkwi oraz utensyljów cerkiewnych, jak również ożywienie życia religijno-moralnego pośród ludności prawosławnej, będzie regulowana przez statut, normalny wzór którego ma opracować i przyjąć Sobór Biskupów i zatwierdzić Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Wyżej zacytowane tymczasowe przepisy eo ipso przychodzą na zmianę i uzupełniają ten porządek, który do chwili wejścia ich w życie był ustalony na terenie Województwa Wołyńskiego na mocy porozumienia się Wojewody Wołyńskiego z Biskupem Prawosławnym, w Krzemieńcu i który był oparty na obowiązującem dotąd ustawodawstwie rosyjskiem.

Wojewoda:
(—) *M. Mickiewicz*

212.

Łuck, dnia 31 marca 1922 r.

Urząd Wojewódzki Wołyński.
Nr. 1155/SM

Przedmiot: Danina-obliczenie 2%
wpływu na rzecz gmin.

O K Ó L N I K Nr. 51

Do Wszystkich Panów Starostów Województwa Wołyńskiego.

Według art. 26 ustawy o poborze nadzwyczajnej daniny państwowej (Dz. Ust. R. P. z 1922 r. Nr. 1 poz. 1—patrz także § 45 rozp. wykonawczego pod poz. 4 tegoż Dziennika (otrzymują gminy po wpłaceniu do Kas Skarbowych przypadającej z ich obszaru daniny od nieruchomości i przedsiębiorstw przemysłowo-handlowych (art. 2 1 A. i od mieszkań (art. 2 IV 2% od sumy wpłat tych kategorji daniny, bez względu na to czy wpłaty dokonane zostały za pośrednictwem władz gminnych, czy inaczej. Od przypadających gminom%% odlicza się jedynie koszty, które w zastępstwie władz gminnych jako władz dla poboru daniny, zmuszone były inne instytucje poczynić. Natomiast gminom przysługuje zwrot kosztów przymusowego ściągania daniny (ustawa z 7 VI 1921 Dz. U. 57 poz. 357):

a) za zajęcie ruchomości 5% od sumy zaległej, najmniej zaś 100 mk.

b) oraz wydatki rzeczywiście poniesione na przewóz, przechowanie i sprzedaż w drodze przetargu zajętych ruchomości.

Magistraty i Urzędy gminne nie potrącają sobie przypadających im 2% zwrotów, lecz po zakończeniu poboru Panowie Starostowie dokonają obliczenie kwot poszczególnym gminom przypadających i po otrzymaniu tych kwot z Kas Skarbowych, przekażą je gminom. Obliczenia 2% zwrotów dokonają Panowie Starostowie na podstawie ksiąg poborowych i według wskazówek pp. Inspektorów Skarbowych. Gotowe wykazy kwot przypadających poszczególnym gminom po otrzymaniu obliczeń z Urzędów Skarbowych i gmin niezwłocznie należy mi nadesłać do zatwierdzenia. Wykaz winien zawierać następujące dane (dla każdej gminy oddzielnie) kwota daniny każdej kategorji oddzielnie (art. 2 I A punkty a, c, d, art. 2 IV) przypadającej do zapłacenia i zapłaconej; ile z tego ściągnięto przez gminę; ile gmina ściągnęła przymusowo; kwota 2%-go zwrotu; z tego podlega potrąceniu z powodu pobrania daniny przez inne instytucje (i jaką mianowicie) w zastępstwie gminy i na jej koszt.

Koszty przymusowego ściągania daniny, t. j. 5% od sumy ściągniętej oraz rzeczywiste wydatki rzeczowe, ściągają Magistraty bezpośrednio od płatników i wójci przy dokonywaniu licytacji, przypadające gminom z tego tytułu koszty nie podlegają wpisywaniu do księgi poboru daniny ani do dziennika przychodu (sumarjusza)

Jednakowo wysokości osiągniętych tą drogą wpływów gminy mają zawiadomić i Pan Starosta nadsyłać wniosek rozdziału 2%% zwrotu poda jednocześnie sumy kosztów egzekucyjnych z całego powiatu.

W myśl okólnika Nr. 6 Ministerstwa Skarbu z 23 stycznia 1922 r. Nr. D. P. 116 II., wydanego w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych władze gminne mają z kwoty zwrotów pokryć przedewszystkiem wydatki rzeczowe i osobowe poniesione w związku z wymiarem i ściąganiem daniny -wydatki kancelaryjne, na podwody, djety pracowników i t. p. Resztę wpływów z tytułu zwrotów użyć należy według uchwały Rad gminnych podlegającej zatwierdzeniu w zwykłym trybie —na gratyfikacje dla najbardziej zasłużonych pracowników, na pokrycie niedoborów budżetowych z r. ub. i na uskutecznienie wydatków w budżecie nieprzewidzianych.

Za Wojewodę
(—) *Jaworowski*

213.

Łuck, dnia 3 kwietnia 1922 r.

Urząd Wojewódzki Wołyński
Wydział Zdrowia Publicznego
Nr. 1176/ZP.

Przedmiot; przewożenie zwłok.

O K Ó L N I K Nr. 37.

Do Panów Starostów Województwa Wołyńskiego.
(Powiatowe Urzędy Zdrowia).

Dla uniknięcia bezcelowych podań do Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia w przedmiocie przewożenia zwłok, przypominam o rozporządzeniu Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami z dnia 11 stycznia 1922 r. Nr. 6 poz. 47,

§ 1 rozporządzenia głosi:

„Zabrania się przewożenie zwłok na obszarze Województw: białostockiego, nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego, jak również wywożenia zwłok z tych Województw.

Wobec powyższego należy uchylać podania w przedmiocie przewożenia zwłok na terenie Województwa, ponieważ zezwolenia bezwarunkowo nie będą wydawane bez względu na to, iż podania dotyczyć mogą osób zmarłych na choroby niezakaźne.

Jedynie w wypadkach zwijania tymczasowych cmentarzy i pojedyńczych mogił wojskowych z okresu ostatniej wojny, Urzędy Opieki nad Grobami Wojennymi Ministerstwa Spraw Wojskowych, mają prawo przewozić drogą kołową zwłoki poległych żołnierzy na stałe cmentarze w szczelnych pakach, wylanych wewnątrz smołą.

W wypadkach wymienionych urzędy: powiatowy i wojewódzki jakoteż Ministerstwo Zdrowia Publicznego udzielają zezwoleń na ekshumację i przewiezienie zwłok, nie pobierając żadnych opłat (Okólnik Min. Zdr. Publ. z dnia 14 marca 1922 r. N. H. $\frac{6576}{806}$/22.

O powyższem podaje się do wiadomości i ścisłego wykonania.

Za Wojewodę

(—) *Dr. M. Pietkiewicz*

Dyrektor Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia

214.

Łuck, dnia 6 kwietnia 1922 r.

Urząd Wojewódzki Wołyński
Nr. 2652/Pr.

Przedmiot: Spółdzielnie (kooperatywy)—sprawa legalizacji.

O K Ó L N I K Nr. 52

Do Wszystkich Panów Starostów Województwa Wołyńskiego

Wobec rozciągnięcia z dniem 1 kwietnia r. b. na obszar Województw Kresowych mocy obowiązujące ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach (rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6/III 1920 r. Dz. Ust. Rz. Poz. 1922 r. Nr. 21 poz. 170) poleca się Panom Starostom nie przesyłać nadal do Urzędu Wojewódzkiego podań o legalizację wszelkiego rodzaju spółdzielni, w tej liczbie i spółdzielczych stowarzyszeń spożywców (kooperatyw).

Podania takie należy zwracać petentom i informować ich, że w sprawach tych winni się zwracać do Sądu Okręgowego w Łucku jako jedynie kompetentnego.

Natomiast wszelkie stowarzyszenia, nie mające na celu zysków i dywidend dla swych członków przez prowadzenie przedsiębiorstw, legalizuje Urząd Wojewódzki w dalszym ciągu lub skierowuje do właściwych władz.

Wojewoda

(—) *M. Mickiewicz*

215.

Łuck, dnia 25.IV 1922 r.

Urząd Wojewódzki Wołyński
Wydział Zdrowia Publicznego
Nr. 1538/2.p.

Pomoc lekarska dla urzędników państwowych. Termin dnia 15,V. 1922 r.

Do PP Starostów Województwa Wołyńskiego (Powiatowych Urzędów Zdrowia)

Załączając przy niniejszym odpis Tymczasowego Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30.I. r. b. L. H.2577 na podstawie którego pomoc lekarska na koszt Skarbu, z której dotychczas korzystali tylko funkcjonarjusze Policji Państwowej, Poczt i Telegrafów, Żeglugi Państwowej oraz Robót Publicznych, rozszerzoną zostaje na wszystkie dykasterje funkcjonarjuszów państwowych i ich rodziny, polecam przeprowadzić niezwłocznie pracę przygotowawczą, t. j. umówić lekarzy, akuszerki i ewent. dentystów i projekty umów nadesłać do Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia. Przy tem zaznacza się że Tymczasowe Rozporządzenie Rady Ministrów obowiązuje z dniem ogłoszenia, mianowicie z dniem 24-go marca r. b. Wszelkie przeto rachunki dotyczące leczenia urzędników, którzy dotychczas nie korzystali z bezpłatnej pomocy lekarskiej, a odbytego przed wspomnianym terminem, nie mogą być uwzględnione.

Odnośnie do § 2 poz. a zaznacza, się że z pomocy lekarskiej na koszt Skarbu korzystają wszyscy funkcjonarjusze państwowi, którzy powołani zostali na służbę na podstawie jednostronnego aktu publiczno-prawnego, a nie na podstawie kontraktu, podpisanego przez obie umawiające się strony.

Ażeby pomoc lekarską uprzystępnić funkcjonarjuszom państwowym nietylko w miastach powiatowych, ale także w małych miasteczkach i wsiach nprz.: nauczycielom, funkjonarjuszom policji, leśnictwa i t. d. należy i w takich miejscowościach, o ile w którejkolwiek z nich znajduje się lekarz, umówić go stosownie do rozmiaru pracy, za opłatą od porady z uwzględnieniem podróży i zabiegów, albo za ryczałtem. Umawiać należy zasadniczą drogą konkursu. Analogicznie należy postąpić z akuszerkami. W umowie z akuszerkami należy przewidzieć, że akuszerka za ustalony ryczałt winna nie tylko przeprowadzić poród, ale doglądać położnicy, conajmniej raz przez ośm dni.

Nazwiska umówionych lekarzy i akuszerek i adresy ich należy podać do wiadomości wszystkich urzędów i instytucji rządowych, a także zawiadomić je w jakich aptekach chorzy mają otrzymywać lekarstwa, które nie mogą być wydane w szpitalach, lub przychodniach rządowych. Jednocześnie należy zawiadomić urzędy i instytucje, że skierowywanie chorych na leczenie szpitalne, lub do specjalistów: dentystów, okulistów i t. d., należy wyłącznie do lekarzy umówionych. W razie pominięcia lekarza umówionego, jak to dotychczas niejednokrotnie było praktykowane, koszty kuracji będą ponosiły Urzędy i Instytucje, które na własną rękę skierowują chorych do szpitali lub do specjalistów. Urząd Wojewódki będzie zwracał koszty leczenia tylko takich chorych, którzy będą posiadali „karty porady" do lekarzy umówionych i przez nich zostali skierowani do zakładów leczniczych. Przytem winno służyć za zasadę, jak już zaznaczono w reskrypcie Minister-

stwa Zdrowia Publicznego z dnia 14.I.1922 r. Nr. H. 1381/137/22, że koszta choroby lub porodu odbytego w domu, nie mogą przewyższać kosztów choroby lub porodu, odbytego w szpitalu. O ile w danej miejscowości koszta choroby odbytej w domu niżej kalkulują się niż w szpitalu, chorego należy pozostawić w domu; oczywiście zasady tej nie należy stosować do chorych zakaźnych.

Przypominając raz jeszcze, iż lekazre umówieni, winni żądać od każdego chorego „karty porady", zaznacza się odnośnie do § p, 2, że z leczenia szpitalnego na koszt Skarbu Państwa korzystają zarówno sami urzędnicy jak i członkowie ich rodzin w wypadkach i na warunkach określonych w § 8. W kartach porady należy zgodnie z § 2 p. 6 powołanego powyżej Tymcz. Rozporządzenia Rady Ministrów, skreślić wyrazy „ojciec" „matka", gdyż rodzice funkcjonarjusza nie korzystają z bezpłatnej pomocy lekarskiej.

W chorobach dłużej trwających, karta porady winna być co miesiąc odnawiana lub na nowo zatwierdzona przez odnośne władze.

Co do leczenia szpitalnego należy urzędom i instytucjom państwowym zwrócić uwagę, że o ile urzędnik państwowy życzy sobie być umieszczonym na kl. II lub I, może to uzyskać za złożeniem w szpitalu różnicy między opłatą najniższą, a opłatą przewidzianą dla danej wyższej klasy. Aż do dokładnego zaznajomienia się lekarzy, udzielających porad, z zasadami wykonywania lecznictwa urzędników państwowych, wskazanem jest, ażeby w przypadkach, w których nie zachodzi niebezpieczeństwo w zwłoce, kierowanie chorych do szpitali odbywało się w uprzedniem porozumieniu z właściwym lekarzem powiatowym, wzgl. z Dyrektorem Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia.

Co do lekarstw § 6 postanawia, że przy ich zapisywaniu lekarz umówiony winien kierować się farmakopią ekonomiczną. Oczywiście że względy oszczędnościowe winny być przestrzegane. o ile nie przynoszą one ujmy celowi.

Chodzi mianowicie przedewszystkiem o sposób zapisywania, który winien być możliwie prostym i o unikanie zapisywania preparatów farmaceutycznych zwłaszcza zagranicznych, o ile one bez uszczerbku dla chorego dadzą się zastąpić lekarstwem oficjalnem magistraliter przepisanem. Odchylenie od tego przepisu lekarz ordynujący winien na recepcie uzasadnić.

Za Wojewodę
(—) *Dr M. Pietkiewicz*

216.

Łuck, dnia 25 kwietnia 1922 r.

Urząd Wojewódzki Wołyński.
L. 1475/S. M.

Przedmiot: uzupełnienie okólnika Nr. 5 w sprawie utrzymania dróg samorządowych i prywatnych.

O K Ó L N I K Nr. 61!

Do Wszystkich Panów Starostów Województwa Wołyńskiego.

Sieć dróg Wojewódzkich na Wołyniu została przez Ministra Robót Publicznych ustalona tymczasowo, do chwili dokonania w niej zmian przez przyszły Sejmik Wojewódzki. Sieć ustalona różni się od projektowanej i dlatego w okólniku Nr. 5 dział B. poczynić należy zmiany następujące:

Skreślić wyrazy „o ile postanowienie"... i t. d. do słów „Ministerstwo Robót Rublicznych". Skreślić punkty 4 i 15, punkt 6 zmienić: Włodzimierz—Poryck Hrochów—Beresteczko — Ostrów—Kozin — Krzemieniec. Punkt 7 skreślić: Punkt 11 uzupełnić: Radziwiłłów — Poczajów — Wiśniowiec — Łanowce. Punkt 22 zmienić: Mielnica — Powursk — Stobychwa — Kamień Koszyrski, punkt 23 skreślić.

Powyższe podać należy do wiadomości władzom gminnym.

Wojewoda
(—) *Mickiewicz*

217.

Łuck, dnia 27 kwietnia 1922 r.

Urząd Wojewódzki Wołyński.
L. 1641/S. M.

Przedmiot: ubezpieczenie wzajemne przymusowe — zorganizowanie na Wołyniu.

O K O L N I K Nr. 62.

Do Wszystkich Panów Starostów Województwa Wołyńskiego.

Polska Dyrekcja Ubezpień Wzajemnych zorganizowana na podstawie ustawy z 23.VI 1921 o przymusie ubezpieczenia od ognia i o Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych (Dz. Ust. 1921, N. 64, p. 395), od dnia 15 stycznia r. b. rozciągnięta na mocy rozporządzenia Ministra Skarbu z 23. XII, 1921 (Dz. U. 1922. § 34) swą działalność na Województwo Wołyńskie.

W dniu 1 maja został uruchomiony Oddział Dyrekcji w Kowlu ul. Maciejowska 63 na Województwo Wołyńskie. Oddział rozpoczyna przesyłanie zarządom gminnym wezwań o sporządzaniu wykazów nieruchomości, podlegających przymusowemu ubezpieczeniu. Od chwili nadesłania do gminy rejestrów poboru składki ognicwej, obowiązuje w danej gminie przymus ubezpieczenia budowli i od tej daty będą wypłacane, odszkodowania za spalone zabudowania. Ażeby umożliwić ubezpieczenie ludności corocznie przed pożarami powtarzającemi się w porze letniej, gminny winny możliwie szybko sporządzić wykazy nieruchomości i wogóle sprawnie wypełniać żądania organów Dyrekcji, oparte na art. 35 ustawy z 23.VI. 1921.

Panowie Starostowie na najbliższych zgromadzeniach przedstawicieli Zarządów gmin wiejskich i miejskich bądź też za pośrednictwem instruktora samorządowego w gminach, lub, przez specjalne okólniki pouczą niezwłocznie władze gminne o zasadzie ubezpieczeń wzajemnych i ciążących na władzach gminnych obowiązkach, szczególnie podkreślić należy następujące momenty:

a) przymus ubezpieczenia budynków wiejskich i miejskich w całkowitej sumie oszacowania (art. 2 ustawy) w tem najmniej z 2/3 oszacowania części spalonych w Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń (art 3 ustawy);

b) samorządową organizację Dyrekcji (art. 1, 17 i nast.);

c) obowiązki zarządów gminnych co do współdziałania z Dyrekcją (art. 35).

d) przysługujące zarządom gminnym wynagrodzenie za pobór składki w wysokości 2% jej sumy (art. 11) oraz zwrot kosztów egzekucji.

Niezależnie od obwieszczeń Wołyńskiego Oddziału Dyrekcji o wejściu w życie na obszarze Województwa przymusowego ubezpieczenia od ognia, władze gminne winny zawiadomić ludność przez obwieszczenia, lub za pośrednictwem sołtysów, o obowiązku zgłoszenia zabudowań do ubezpieczenia.

Dalszych instrukcji oczekiwać należy od Wołyńskiego Oddziału Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych.

1 załącznik: odbitka ustawy z 28.VI.1921 r.

Za Wojewodę
(—) *Jaworowski*

218.

Łuck, dnia 23 kwietnia 1922 r.

Urząd Wojewódzki Wołyński
Nr. 3180/Pr.

Przedmiot: Pomoc lekarska dla funkcjonarjuszy państwowych.

Do Wszystkich Panów Starostów Województwa Wołyńskiego.

W ślad za pismem z dnia 31 marca 1922 r. Nr. 2118/Pr. oraz na skutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 13 kwietnia 1922 r. Nr. P. O. 3239 podaję do wiadomości i przestrzegania co następuje: Prawo do bezpłatnej pomocy lekarskiej— stosownie do § 2 punkt a) Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30.1.1922 r. posiadają wszyscy czynni funkcjonarjusze państwowi, powołani do służby przez nominację—a więc wszyscy ci, których służba nosi charakter publiczno-prawny, zarówno więc urzędnicy definitywnie mianowani, jak i pracownicy, pozostający na próbnej, względnie prowizorycznej służbie. Pracownicy kontraktowi natomiast, których służba ma charakter prywatno-prawny prawa do bezpłatnej pomocy lekarskiej nie posiadają.

Wojewoda
(—) *Mickiewicz*

219.

Łuck, dnia 1 maja 1922 r.

Urząd Wojewódzki Wołyński
Wydział Rolnictwa i Weterynarji
L. dz. 3368/Rol.

OKÓLNIK Nr. 63.

Do Panów Starostów Województwa Wołyńskiego.

Wobec wynikających nieporozumień na tle przepisów ustawy z dnia 27 stycznia b. r. w przedmiocie upoważnienia osób, uprawiających działki ziemi na na cudzych gruntach do czasowego użytkowania uprawianych przez nich gruntów i zajętych pomieszczeń, zwracam uwagę p.p. Starostów na to:

1) Że ustawa ta winna mieć zastosowanie tylko do tych osób, które w dniu wejścia jej w życie, a więc w dniu 17 lutego b. r. użytkowali bez zawartej umowy działki cudzych gruntów, znajdujące się poza obrębem miast (art. 1) i zajęli je przed 1 stycznia 1921 r. (art. 5.).

2) Że tylko powyższa kategorja osób upoważnioną jest do użytkowania zajętych gruntów do terminów, wskazanych w 1. art. ustawy, a więc dla łąk i gruntów pod okopowiznami do 31 października i dla innych gruntów do 31 sierpnia b. r. z pomieszczeń zaś dla siebie, swojej rodziny inwentarza i plonów mogą korzystać do 31 października 1922 r. tylko w niezbędnie potrzebnych rozmiarach i o ile nie posiadają własnych pomieszczeń oraz o ile pomieszczenia te nie okażą się niezbędnemi dla właścicieli gruntów: dla nich samych, ich rodzin, inwentarza i plonów (art. 2).

3) Że ustawa ta nie ma zastosowania do tych którzy rozpoczęli uprawę działek lub zajęli pomieszczenia wbrew woli właścicieli lub ich przedstawicieli po 1 stycznia 1921 r. którzy dewastują budynki, sady i urządzenia gospodarcze lub eksploatują wnętrza ziemi bez osobnego upoważnienia; którzy dopuszczą się względem właścicieli albo osób ich przedstawiających czynów karanych przez prawo i wreszcie do tych osób, które do kwietnia b. r. nie zapłaciły wynagrodzenia za czas użytkowania do 31 października 1921 r. określonego w 3 art. ustawy (art. 5).

4) Że spory, wynikające ze stosowania tej ustawy, winny być rozstrzygane w 1 instancji przez Sądy Pokoju. i

5) Że wobec wyżej zupełnie wyraźnie określanych wypadków, żadne nowe zajmowania, wbrew woli właścicieli lub osób ich reprezentujących cudzych gruntów i pomieszczeń, żadne gwałty lub samowola dopuszczanemi być nie mogą i w wypadkach, gdyby takowe miały miejsce p.p. Starostowie osobiście lub przez organy sobie podwładne, obowiązani są ingerować i do bezprawia nie dopuszczać, odsyłając osoby, roszczące sobie jakiebądź prawa czy pretensje do gruntów i pomieszczeń, z których osoby te dotychczas nie korzystały, do odpowiednich Sądów.

Wojewoda
(—) *M. Mickiewicz*

220.

Łuck, dnia 6 maja 1922 roku.

Województwo Wołyńskie
Okręgowa Dyrekcja Robót Pbublicznych
Oddział Drogowy
L. IV-1077.

Sprawa wycinania drzew przydrożnych.

Do Panów Starostów Województwa Wołyńskiego

Ministerstwo Robót Publicznych pismem z dnia 30. IV. r. b. zawiadamia. że w interpelacji Sejmowej z dnia 7.IV. r. b. podniesiono zarzuty przeciw gospodarce w utrzymaniu drzew drogowych. W szczególności zauważono wycinanie drzew całych, a nawet alei, niszczenie pojedyńczych drzew przez łamanie lub niewłaściwe obcinanie konarów i gałęzi, albo obdzieranie kory, nadto nieusuwanie na czas uschłych drzew, lub gałęzi, oraz brak zupełny sadzonek nowych.

Celem uniknięcia w przyszłości podobnych zarzutów Dyrekcja prosi o pouczenie Urzędów Gminnych i sołtysów o ważności drzew przydrożnych, które służą dla zabezpieczenia ruchu na wysokich nasypach, dalej, jako drogowskazy w czasie nocy i śniegów, są ochroną w czasie wichur, a wreszcie są ozdobą krajobrazu, a gdy ludność nauczy się szanować drzewa przydroż-

ne będzie można przystąpić do obsadzenia dróg drzewami owocowemi, które dadzą znaczny dochód na utrzymanie dróg co w szczególności dla dróg gminnych będzie miało bardzo wielkie znaczenie gospodarcze.

Częściowo wyciętą aleję należy na sadzaniem uzupełnić, a drzewa uschnięte należy usunąć przy sporządzaniu odpowiedniego aktu w obecności władz i sprzedać ludności okolicznej w drodze licytacji, a uzyskaną kwotę złożyć na odpowiedni fundusz drogowy.

Podając powyższe do wiadomości, Dyrekcja prosi o rozciągnięcie czujnej opieki nad istniejącemi drzewami przydrożnemi przy drogach państwowych jak i samorządowych, oraz pociągać do odpowiedzialności wójtów i sołtysów wrazie niezgłaszania dokonanych szkód, a wobec winnych postępować z całą surowością prawa danego Panom Starostom postanowieniem art. 21 i 22 ustawy z dnia 7 października 1921 roku o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. Nr. 89/1921 r. poz. 657).

Dyrektor:

(—) *Niewmierzycki.*

IV.

221.

Ruch Służbowy.

w Urzędzie Wojewódzkim Wołyńskim

za miesiąc kwiecień 1922 r.

A. Mianowany stałym przez Pana Ministra Spraw Wewnętrznych.

Henryk Filip, referentem Urzędu Wojewódzkiego w VII st. sł. Nr. P. O. 3319.

B. Mianowany stałym przez Pana Ministra Przemysłu i Handlu.

Inż. Wacław Sławiński, Naczelnikiem Wydziału w V st. sł. Nr. P. O. 11—1824.

C. Mianowani prowizorycznie przez Pana Ministra Spraw Wewnętrznych.

a) w Urzędzie Wojewódzkim:

Józef Dembiński-Pióro—p. o. urz. VI st. sł. Nr. P. O. 2718.
Bolesław Błażejewski—p. o. urz. VI st. sł. Nr. P. O. 2737.

b) w Starostwie Dubieńskiem:

Kazimierz Siwik—p. o. Starosty w/g VI st. sł. Nr. P. O. 4175.

D. Mianowani prowizorycznie przez Pana Ministra Zdrowia Publicznego.

a) w Urzędzie Wojewódzkim:

Dr. Marjan Iwaszkiewicz—o. o. inspektora w VI st. sł. Nr. PR. 9929/1412/22.

b) w Starostwie Włodzimierskiem:

Dr. Józafat Sołłohub—p. o. Lekarza powiatowego w VII st. sł. Nr. PR. 9214/1312/22.

1. Mianowani prowizorycznie przez Pana Wojewodę Wołyńskiego

a) na etacie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

1) w Urzędzie Wojwódzkim.

Stanisław Fołtyn—p. o. urz. IX st. sł. L. 2814/PR.
Jan Białostocki—p. o. urz. X st. sł. L. 2976/PR.
Janina Kernówna—p. o. maszynistki X st. sł. L. 2659/PR.
Aniela Karpińska—p. o. urz. X st. sł. L. 2770/PR.
Helena Gajerówna—p. o. maszynistki XI st. sł. L. 3387/PR.
Jan Robakiewicz—p. o. urzędnika XI st. sł. L. 2658/PR.
Zofja Klajnerowa—p. o. urzędnika XI st. sł. L. 2703/PR.
Marja Paszkowska—p. o. urzędnika XI st. sł. L. 2771/PR.
Grzegorz Banasik—p. o. urzędnika XI st. sł. L. 3280/PR.
Janina Kopeć—p. o. maszynistki XII st. sł.
Marja-Feliksa Skarłowa—p. o. maszynistki XII st. sł. L. 2732/PR.

2) w Starostwie Lubomelskiem:

Piotr Bohosz—p. o. urzędnika X st. sł. 2167 PR.
Marja Krasucka—p. o. nieetatowego urzędnika XIII st. sł. L. 3090/PR.

3) w Starostwie Łuckiem:

Witold Sokołowski—p. o. urzędnika VIII st. sł. L. 3284/PR.
Michalina Detmerska—p. o. nieetatowego urzędnika XII st. sł. L. 3091 PR.

4) w Starostwie Horochowskiem:

Helena Witkowska — p. o. nieetatowego urzędnika XII st. sł. L. 2274/PR.

b) na etacie Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych w Urzędzie Wojewódzkim

Gustaw Mitraszewski—p. o. urzędnika X st. sł. L. 2761/PR.
Marta Nowakowska—p. o. maszynistki XII st. st. L. 2220/PR.

c) na etacie Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:

w Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy w Równem.

Stefan Romański—p. o. urzędnika IX st. sł. L. 3289/PR.

d) na etacie Ministerstwa Robót Publicznych

w Urzędzie Dyrekcji Robót Publicznych w Łucku:

Tadeusz Trąbczyński—p. o. urzędnika VIII st. sł. Nr. I—1630.

2. PRZENIESIENI.

a) przez Pana Ministra Spraw Wewnętrznych

Zygmunt Bobiński—urzędnik VII st. sł. ze Starostwa w Brzezinach—do Starostwa w Krzemieńcu Nr. P. O. 2892.

Kazimierz Langer referent—z urzędu Wojewódzkiego w Łodzi—do Starostwa w Krzemieńcu Nr. P. O. 2049.

Bronisław Langner p. o. urzędnika IX st. sł. z Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach do Urzędu Wojewódzkiego w Łucku Nr. P. O. 3026.

b) przez Pana Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwow.

Marjan Kościuszko-referent- z Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie do Urzędu Wojewódzkiego w Łucku Nr. W. OS. 2139/K/450.

3) przez Pana Wojewodę Wołyńskiego

na etacie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych:

Stanisław Stańczyk—p. o. urzędnika VIII st. sł. ze Starostwa w Dubnie do Starostwa w Równem L. 3173/PR.

Stefan Dąmbski—p. o. urzędnika VIII st. sł. ze Starostwa w Łucku do Urzędu Wojewódzkiego L. 3312/PR,

Wincenty Prokopowicz—p. o. urzędnika VIII st. sł. ze Starostwa w Równem do Starostwa w Dubnie L. 3175/PR.

Adolf Tyszkowski—p. o. urzędnika X st. sł. ze Starostwa w Łucku do Urzędu Wojewódzkiego L. 3281/PR.

III. AWANSOWANI.

a) na etacie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

1) w Urzędzie Wojewódzkim:

Roman Woźniak—p. o. urzędnika IX st. sł. do VIII st. sł. L, 3388/PR.

Stanisław Kluczyński—p. o. urzędnika X st. sł. do IX st. sł. L. 2660/PR.

Marja Romanowiczówna—p. o. urzędnika XI st. sł. do X st. sł. L. 2768/PR.

Eugenjusz Dziarkowski—p. o. urzędnika XII st. sł. do XI st. sł. L. 2880/PR.

b) na etacie Ministerstwa Zdrowia Publicznego

2) w Starostwie Dubieńskiem:

Lidja Korniłowa—p. o. lekarza rejonowego w IX st. sł. do VIII st. sł.

IV. ZWOLNIENI

a) przez Pana Ministra Spraw Wewnętrznych

1) w Urzędzie Wojewódzkim:

Tadeusz Dworakowski—Naczelnik Wydziału Prezydjalnego z dniem 1 maja 1922 r. na własną prośbę Nr. P. O. 2977.

Tadeusz Piątkiewicz—p. o. urzędnika VII st. sł. z dniem 31 marca 1922 r. na zasadzie art. 46 Tymcz. Przep. Służb. Nr. P. O. 2529.

b) przez Pana Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych

2) w Starostwie Kowelskiem:

Wacław Bartoszewski- p. o. powiatowego lekarza weterynaryjnego z dniem 31 marca 1922 r. na zasadzie art. 46 Tymcz. Przep. Służb. Nr. W OS. 2072/B 242.

c) przez Pana Wojewodę Wołyńskiego

I) z etatu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

1) w Urzędzie Wojewódzkim:

Stefan Gruner—p. o. urzędnika VIII st. sł. z dniem 30 kwietnia 1922 r. na własną prośbę L. 3229/PR.

Ludmiła Bielińska—p. o. maszynistki XI st. sł. z dniem 31 marca 1922 r. na własną prośbę L. 2475 PR.

2) w Starostwie Rówieńskiem:

Józef Wagner—p. o. urzędnika VIII st. sł. z dniem 31 marca 1922 r. na własną prośbę L. 2195/PR.

Józef Panasiuk -p. o. urzędnika XI st. sł. z dniem 11 marca 1922 r. na własną prośbę L. 2198/PR.

3) w Starostwie Włodzimierskiem

Eugenjusz Wiśniewski- p. o. urzędnika IX st. z dniem 31 maja 1922 r. na zasadzie art. 46 Tymcz. Przep. Służb. L. 3059 PR.

Marja Sosenkiewiczówna, p. o. urzędnika XI st. sł. z dniem 31 marca 1922 r. na własną prośbę L. 2339 PR.

4) w Starostwie Łuckiem.

Witold Chmielowski—p. o. urzędnika VIII st. sł. z dniem 31 maja 1922 r. na zasadzie art. 42 lit. f. Tymcz. Przep. Służb. L. 3386 PR.

Michał Stefanowicz, p. o. urzędnika VIII st. sł. z dniem 31 maja 1922 r. na zasadzie art 42 lit. f. Tymcz. Przep. Służb. L. 3213 PR.

5) w Starostwie Horochowskiem;

Stanisław Romuald Gąsowski—p. o. urzędnika XII st. sł. z dniem 31 marca 1922 r. na własną prośbę L. 2269/PR.

6) w Starostwie Ostroskiem:

Roman Zajkowski, p. o. urzędnika VIII st. sł. z dniem 31 marca 1922 r na własną prośbę L. 2346PR.

7) w Starostwie Lubomelskiem:

Wacław Wachowski, p. o. urzędnika IX st. sł z dniem 30 kwietnia 1922 r. r. na własną prośbę L. 2613]PR.

8) w Starostwie Kowelskiem:

Tadeusz Brwiliński, p. o. urzędnika XI st. sł. z dniem 4 kwietnia 1922 r. na zasadzie art. 46 Tymcz. Przep. Służb. L. 3024/PR.

9) w Starostwie Dubieńskiem:

Władysław Bożydar-Podhorodeński, p. o. urzędnika VIII st. sł. z dniem 31 maja 1922 r. na zasadzie art. 42 lit. f. Tymcz. Przep. Służb, L. 2488/PR.

II) z etatu Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych

1) w Urzędzie Wojewódzkim:

Aniela Karpińska, p. o. urzędnika X st. sł. z dniem 15 kwietnia 1922 r. na zasadzie art. 42 lit. f. Tymcz. Przep. Służb. L. 2769]PR.

2) w Starostwie Kowelskiem:

Stanisław Tor, p. o. urzędnika VIII st. sł. z dniem 15 marca 1922 r. na zasadzie art. 42 lit. d. Tymcz. Przep. Służb. L. 720/Tj.

3) w Starostwie Krzemienieckiem:

Antoni Komorowski, p. o. urzędnika nieetatowego IX st. sł. z dniem 31 marca 1922 r. na własną prośbę L. 2389/PR.

III) z etatu Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej w Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy w Równem

Marjan Osadnik, p. o. Kierownika Urzędu w VIII st. sł. z dniem 31 marca 1922 r. na zasadzie art. 42 b. Tymcz. Przep. Służb. L. 1618/PR.

IV) z etatu Ministerstwa Robót Publicznych w urzędzie Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych w Łucku.

Mikołaj Wejtko, p. o. urzędnika VIII st. sł. z dniem 30 kwietnia 1922 r. na własną prośbę Nr. I 3064.

Bronisława Weissowa—p. o. kontraktowego urzędnika IX st. sł. z dniem 30 kwietnia 1922 r. na własną prośbę Nr. I 3079.

Dymitr Charkow, p. o. kreślarza Oddziału Budowlanego z dniem 1 kwietnia 1922 r. na własną prośbę Nr. 1273/I.

Aleksander Halkiewicz, p. o. urzędnika IX st. sł. z dniem 17 kwietnia 1922 r. na własną prośbę L. 3087/PR.

Bazyli Kołychałów, kontraktowy urzędnik Oddziału Budowlanego z dniem 30 kwietnia 1922 r. Nr. II-5867.

V. Zdyskredytowani do służby państwowej rezolucją Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Dr. Karol Bondi, b. p. o. urzędnika VIII st. sł. w Starostwie Krzemienieckiem Nr. P. O. 3069/PR z dnia 29 marca 1922 r.

Jan Malik, b. p. o. urzędnika Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych w Warszawie Nr. P. O. 3335 z dnia 9 kwietnia 1922 r.

Włodzimierz Mogielnicki, b. praktykant podatkowy Kasy Skarbowej w Przemyślanach Nr. P. O. 2118 z dnia 7 marca 1922 r.

Jan Marjan Mania, b. p. o. urzędnika XII st. sł. w Starostwie Puławskiem Nr. P. O. 3379 z dnia 14 kwietnia 1922 r.

Dział nieurzędowy.

KOMUNIKATY i OGŁOSZENIA.

Z dniem 1 maja 1922 r. wprowadzono w Urzędzie Pocztowym Korzec służbę całodzienną telefoniczną połączoną z przyjmowaniem i doręczaniem telegramów.

Celem stworzenia Komitetu Organizacyjnego zdemobilizowanych oficerów Wojsk Polskich w związku z projektem utworzenia „Oddziału Związku Oficerów Rezerwy Rzeczypospolitej Polskiej, z siedzibą w Łucku", wzywam wszystkich oficerów rezerwy, urzędników wojskowych, chorążych i podchorążych, którzy posiadając dowody zaliczenia ich w skład rezerwy życzyliby sobie do związku tego należeć—do stawienia się w P. K. U. Łuck w dniu 26 czerwca b. r. o godz. 18 m. 30 celem:

1) zaznajomienia się ze statutem Związku Oficerów Rezerwy Rzeczypospolitej Polskiej,

2) zorganizowania Komitetu Organizacyjnego zdemobilizowanych oficerów i równorzędnych.

Przy wejściu na zebranie uprasza się o wylegitymowanie wspomnianemi wyżej dowodami.

Uprasza się o rozpowszechnianie niniejszego wśród zdemobilizowanych oficerów i równorzędnych.

(—) **Teleżyński** ppłk.
i Komendant P.K.U. Łuck.

W myśl Tymczasowego Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30-go stycznia b. b. L. H. 2577 oraz reskryptu Ministerstwa Zdrowia Publicznego z dnia 21/IV r. b. N. H.9137/1196/22 zorganizowano bezpłatną pomoc lekarską dla urzędników państwowych wszystkich dykasterij i ich rodzin.

W ŁUCKU umowionym został D-r Marjan Kubaszewski p. o. naczelnego lekarza szpitala powiatowego. Urzędnicy państwowi pragnący korzystać z bezpłatnej pomocy lekarskiej winni zgłaszać się **do D-ra Kubaszewskiego z „kartą porady"**, wydaną przez bezpośrednio przełożoną władzę służbową.

D-r Kubaszewski przyjmować będzie chorych urzędników i ich rodziny w specjalnie na ten cel urządzonej przychodni. Tymczasowo jednak, do czasu zremontowania lokalu, chorzy przyjmują się w ambulatorjum szpitala powiatowego przy ul. Szopena.

Godziny przyjęć wyznaczono tymczasowo **od 7 do 9 zrana**. Jedynie obłożnie chorych lekarz odwiedzać będzie w ich mieszkaniu. Wezwania lekarza do obłożnie chorego należy skierować także z „kartą porady" do ambulatorjum w godzinach wyznaczonych.

W wypadkach nagłych, o ile przybycie lekarza umówionego jest niemożliwe, funkcjonarjusz państwowy może wezwać lekarza prywatnego. Koszta w tym przypadku ponosi Skarb Państwa.

W razie koniecznej potrzeby lekarz umowiony może skierować chorych do lekarza specjalisty, czyniąc o tem wzmiankę na karcie porady.

Lekarstwa i środki opatrunkowe chorzy otrzymywać będą w ambulatorjum lub w szpitalu, a w razie gdyby przepisanego środka tam nie było, lekarz skieruje receptę do apteki umówionej, która wyda lekarstwo na koszt Skarbu.

We wszystkich powiatowych miastach i miasteczkach Województwa Wołyńskiego będą również umówieni lekarze dla udzielania pomocy funkcjonarjuszom państwowym i ich rodzinom.

Pomoc akuszeryjna udzielaną będzie w państwowych szpitalach, a tylko w razie braku tamże miejsca, albo w razie groźnego stanu, uniemożliwiającego przewiezienie położnicy bez szkody dla jej zdrowia, w mieszkaniu położnicy.

Przymusowe umieszczenie chorego w szpitalu następuje na zlecenie lekarza umówionego:

1) w wypadku choroby zakaźnej;

2) w razie potrzeby zabiegu lekarskiego, którego wykonanie w domu chorego powoduje wyższe koszta, aniżeli utrzymanie i leczenie w szpitalu.

3) W okresie porodu.

O ile chory nie zgadza się na umieszczenie w szpitalu, koszta leczenia będą mu zwrócone w wysokości taksy szpitalnej, przewidzianej dla sal ogólnych; w wypadkach porodu—na przeciąg 10 dni.

Obchód 131—rocznicy Konstytucji 3-Maja w Łucku.

W dniu 3 maja, jako w 131—rocznicę Konstytucji odprawioną została na polach obok koszar 24 pp. uroczysta msza polowa.

W uroczystości tej wziął udział p. Wojewoda Mickiewicz wraz z gronem urzędników Urzędu Wojewódzkiego, urzędów miejscowych, przedstawiciele wojskowości, miasta—z burmistrzem Suszyńskim na czele, związki, stowarzyszenia i zakłady naukowe oraz delegacja miejscowej gminy żydowskiej.

Po nabożeństwie podniosłe przemówienie o znaczeniu Konstytucji wygłosili pp. Suszyński i Sumowski.

Następnie uformował się pochód, w którym udział wzięło wojsko, szkoły, urzędnicy, stowarzyszenia i straż ogniowa.

Po defiladzie na placu Zamkowym pochód się rozwiązał.

Wieczorem w sali Urzędu Wojewódzkiego odbyła się uroczysta akademja, na której obecni byli p. Wojewoda z gronem wyższych urzędników, p. burmistrz Suszyński, oficerowie z dowódcą garnizonu i zebrana publiczność.

Po przemówieniu p. Ostromęckiego, popisywała się dziatwa szkoły powszechnej deklamacjami i śpiewem.

Następnie pod kierownictwem p. Gonczara chór Tow. śpiewackiego „Lutnia“ odśpiewał szereg pieśni.

Odśpiewaniem „Roty“ Konopnickiej przez tenże chór zakończono wieczór. (Rj.).

OGŁOSZENIA o zgubionych dokumentach.

Hersz Petruszka, zgubił legitymację wydaną przez Starostwo w Kowlu z dnia 6 kwietnia 1921 r. L. 2431.

Motel Szwarc, zgubił legitymację wydaną przez Starostwo w Kowlu z dnia 9 maja 1921 roku L. 3250.

Szendla Szejer, zgubił legitymację wydaną przez Starostwo w Kowlu z dnia 27 maja 1921 roku Ł. 3779.

Eutichij Timoszczuk, zgubił legitymację wydaną przez Starostwo w Kowlu z dnia 22 czerwca 1921 r. L. 4554.

Uszer Fefer, zgubił paszport zagraniczny wydany przez Zarząd Terenów Przyfrontowych i Etapowych w Warszawie w roku 1921.

Tadeusz Bucholc, zgubił kartę pobytu wydaną przez Starostwo w Kowlu z dnia 1 lipca 1921 roku L. 50.

Gersz Juz, zgubił legitymację wydaną przez Starostwo w Kowlu z dnia 21 października 1921 roku L. 7397.

Andrzej Tomaszewicz, zgubił legitymację wydaną przez Starostwo w Kowlu z dnia 24 stycznia 1921 roku L. 442.

Władysław Wołkonn-Wołkow, zgubił legitymację wydaną przez Starostwo w Kowlu z dnia 19 lipca 1921 r. L. 5131.

Jontel Rozynko, zgubił legitymację wydaną przez Starostwo w Kowlu z dnia 20 kwietnia 1921 r. L. 2802.

Jenta Margulan, zgubiła legitymację wydaną przez Starostwo w Kowlu z dnia 16 marca 1921 roku L. 2057.

Afanasij Grysiuk, zgubił tymczasowy dowód osobisty wydany przez Komendę Policji m. Kowla w 1919 r.

Hersz-Wolf Pomeranc, zgubił legitymację wydaną przez Starostwo w Kowlu z dnia 4 sierpnia 1921 r. L. 5767.

Terentij Chryściuk, zgubił legitymację wydaną przez Starostwo w Kowlu z dnia 13 kwietnia 1921 r. L. 2693.

Adolf Miller, zgubił dowód osobisty wydany przez Naczelnika V Rejonu z dnia 10 lipca 1921 roku L. 4502.

Paweł Kłosiewicz, zgubił zaświadczenie wydane przez Komitet Repatrjacyjny w Baranowiczach L. 4209 z 1922 r.

Makar Siruk, zgubił dowód osobisty wydany przez Komendę Policji pow. Łuckiego Nr. 54/503 z 1921 r.

Franciszek Majer, zgubił kartę pobytu wydaną przez Starostwo w Łucku z dnia 21 lipca 1921 roku Nr. 176.

Owszyj Bereza, zgubił dowód osobisty wydany przez Starostwo w Łucku z dnia 30 stycznia 1922 r. L. 6038.

Antonina Fiedosjewa, zgubiła dowód osobisty wydany przez Naczelnika I Rejonu pow. Łuckiego z maja 1921 r.

Władysław Omulecki, zgubił dowód osobisty wydany przez Naczelnika I Rejonu pow. Łuckiego z dnia 30 listopada 1921 r. Nr. 912.

Feiga Biberman, zgubiła dowód osobisty wydany przez Komendę Policji Państwowej w Łucku w 1920 r.

Jojna Rywiec, zgubił dowód osobisty wydany przez Starostwo w Łucku w 1919 r. Nr. 424.

Andzej Bujalski, zgubił dowód osobisty wydany przez Starostwo w Łucku z dnia 27 sierpnia 1921 r. Nr. 4528.

Marja Daniek, zgubiła dowód osobisty wydany przez Komendę Policji pow. Łuckiego ze stycznia 1921 r.

Hersz Hofman, zgubił dowód osobisty wydany przez Naczelnika II Rejonu w Rożyszczach Nr. 233 z lutego 1921 r.

Uszer Szczerbaków, zgubił zaświadczenie wydane przez Starostwo w Równem z 7 października 1921 r. L. 1376.

Szejndla Grinfeld, zgubiła legitymację wydaną przez Starostwo w Równem z dnia 23 czerwca 1921 r. L. 4532.

Naftuła Czerniawski, zgubił legitymację wydaną przez Starostwo w Równem z dnia 15 lutego 1921 r. L. 1866.

Janina Szczucka, zgubiła zaświadczenie wydane przez Starostwo w Równem z dnia 14 listopada 1921 r. L. 1699.

Becatet Doniec, zgubiła paszport zagraniczny wydany przez Starostwo w Równem z dnia 13 grudnia 1921 r. L. 2452.

Wiktor Klimowski, zgubił zaświadczenie wydane przez Starostwo L. 10019.

Mari-Sofia Grin, zgubiła paszport zagraniczny wydany przez Starostwo w Równem L. 502.

Necha Gril, zgubiła legitymację wydaną przez Naczelnika IV Rejonu w Torczynie z 5 września 1921 r. L. 2538.

Szmul Wajncwajg, zgubił legitymację wydaną przez Starostwo w Równem z dnia 20 stycznia 1920 r. L. 3086.

Zełda Segał, zgubiła zaświadczenia wydane przez Starostwo w Równem L. 1556.

Ester Rywka Kaczka zgubiła zaświadczenie wydane przez Kom. Policji Państwowej w Równem 1919 r.

Mordko Kesler, zgubił dowód osobisty wydany przez Starostwo w Równem z dnia 27 stycznia 1922 r. L. 8665.

Mejer Geń, zgubił paszport zagraniczny wydany przez Starostwo w Równem L. 1488 z 1921 r.

Mojsze Aron Szrajber, zgubił legitymację wydanę przez Starostwo L. 4971 z 1921 r.

Tatjana Fidler, zgubiła zaświadczenie wydane przez Starostwo w Równem z dnia 3 maja 1921 r. L. 139.

Genia Pomeranc, zgubiła legitymację wydaną przez Starostwo w Równem z dnia 1 czerwca 1921 r. L. 4152.

Jakób Mucho, zgubił zaświadczenie wydane przez Starostwo w Równem z czerwca 1921 r.

Dawid Tabacznik, zgubił legitymację wydaną przez gminę Bereżańska pow. Rówieńskiego z 1919 r.

Nachman Kalika, zgubił legitymację wydaną przez Naczelnika V Rejonu w Bereżnem z 10 maja 1921 r. L. 1208.

Srul Mersza Kejler, zgubił legitymację wydaną przez Naczelnika V Rejonu w Bereżnem z dnia 19 kwietnia 1921 r. L. 1108.

Szmul Bir Wowa, zgubił legitymację wydaną przez Naczelnika V Rejonu z dnia 26 stycznia 1921 r. L. 191.

Fridrich Pospieszil, zgubił legitymację wydaną przez Naczelnika V Rejonu w Bereżnem z dnia 4 kwietnia 1921 L. 905.

Berko Kleid, zgubił legitymację wydaną przez Naczelnika V Rejonu w Bereżnem z dnia 12 grudnia 1920 L. 89.

Dorota Klepacz, zgubiła legitymację wydaną przez Naczelnika V Rejonu w Bereżnem z 1 sierpnia 1921 r. L. 1871.

Antoni Łucarz, zgubił dowód osobisty wydany przez Starostwo Rówieńskie L. 5600.

Tojba Korobejnik, zgubił zaświadczenie na listę ew. Nr. 2 wydane przez Starostwo Rówieńskie L. 3761.

Tojba Szechet, zgubił legitymację wydaną przez Naczelnika III Rejonu w Kostopolu z dnia 10 maja 1921 L. 2134.

Ita Szechet, zgubił legitymację wydaną przez Naczelnika III Rejonu w Kostopolu z 11 lutego 1921 L. 521.

Warwara Łaszczenko, zgubiła zaświadczenie na zam. w Równem wydane przez Starostwo Rówieńskie z 7 maja 1921 L. 11305.

Edmund Nużyński, zgubił dowód osobisty wydany przez Naczelnika V Rejonu w Bereżnem z dnia 8 grudnia 1921 L. 2375.

Mojsze Lutrownik, zgubił tymczasowy dowód osobisty wydany przez Komendę Policji Państwowej w Równem z dnia 8 marca 1921 L. 7345.

Jakób Slepuszkin, zgubił tymczasowy dowód osobisty wydany przez Komendę Policji Państwowej w Równem z dnia 21 grudnia 1919.

Szloma Wilcher, zgubił tymczasowy dowód osobisty wydany przez Komendę Policji Państwowej w Równem z września 1919.

Marim Ester Wilcher, zgubił tymczasowy dowód osobisty wydany przez Komendę Policji Państwowej w Równem z września 1919 r.

Ides Drykierman, zgubił tymczasowy dowód osobisty wydany przez Komendę Policji Państwowej w Równem z września 1919 r.

Mojsze Percen, zgubił tymczasowy dowód osobisty wydany przez Komendę Policji Państwowej w Równem z listopada 1919 L. 205.

Skradziono legitymację wydaną przez Starostwo Kowelskie z dnia 11 lutego 1921 r. L. 921 na imię Michała Pachomowa.

Skradziono paszport zagraniczny wydany przez Starostwo Kowelskie z dnia 21 lipca 1921 r. L. 221 na imię Jankiela Szyi Blumenfelda.

Skradziono tymczasowy dowód osobisty wydany przez Dow. m. Kowla w roku 1919 na imię Leona Milki.

Skradziono książkę ulgową wydaną przez P.K.U. we Włodzimierzu na imię Aleksandra Tonana.

Skradziono dowód osobisty wydany przez Starostwo Kowelskie z dnia 13 września 1921 roku L. 6549 na imię Szmula Rejdera.

Skradziono dowód osobisty wydany przez Starostwo Kowelskie z dnia 29 września 1921 roku L. 7070 na imię Benjamina Duniewicza.

Skradziono dowód osobisty wydany przez Starostwo Kowelskie z dnia 10 września 1921 r. L. 6498 na imię Abrama Rubinsztejna.

Skradziono legitymację wydaną przez Starostwo Kowelskie z dnia 12 maja 1921 r. L. 3423 na imię Nadziei Maryniewskiej.

Skradziono legitymację wydaną przez Starostwo Kowelskie z dnia 27 kwietnia 1921 r. L. 3006 na imię Teodora Kozakiewicza.

Powyższe dokumenty unieważnia się.